

и 34.) То есть, кой може да обличава грѣхове-ты на Божіи рабы, които Богъ оправда ради тѣхното исповѣданіе, и избра ги за наслѣдници на царството си, ради тѣхното покаяніе; ако Богъ оправда, чело-вѣкъ-тъ да не осѣди: ако Богъ покры, чело-вѣкъ-тъ да не обличи: ако Богъ потаи че-ловѣкъ-тъ да не обяви.

Божіево милосердіе е като море, а на-шыты грѣхове сѣ като каменіе, които вы-тяжко отягощавать, и каквото хвърлен-ныйтъ въ морето камѣкъ сѣди въ дълбо-чинѣхъ никой не може да го знае, тѣй и нашыты грѣхове, които сѣ хвърлены въ морето на Божіево милосердіе чрезъ ис-повѣданіе, вѣда никой да ги знае.

А духовныйтъ отецъ въ тая тайна, по-неже дръжи мѣстото на самага Хри-ста Бога праведныя сѣдія, дълженъ е убо и нѣравать му да съдържава. Понеже ка-квото и Христосъ Богъ на всичкыты грѣ-хове-ты знае па не ги обличава, нито ги нѣкому изявлява преди послѣднія си стра-шенъ сѣдъ; тѣй и духовныйтъ отецъ, кой-